

ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΕΚΔΟΣΗΣ

Ρομαντικά, ίσως, θέλουμε να πιστεύουμε, πως σε μιαν άλλη εποχή, η πρωτοφανής αυτή έκρηξη οικονομικών και κοινωνικών σκανδάλων και ο έκδηλος ενδοτισμός στα εθνικά μας ζητήματα, θα είχε οδηγήσει σε ποικίλες αντιδράσεις που θα είχαν δώσει ένα τέλος ή που, εν πάση περιπτώσει, θα είχαν φέρει σε πραγματικά δύσκολη θέση, τους κυβερνώντες.

Από πού εκπορεύεται αυτή η μοναδικής έκτασης ανοχή;

Διότι είναι πέραν πάσης αμφιβολίας ορατό ότι όχι μόνο η κυβέρνηση και οι οπαδοί της, αλλά και ένα μεγάλο τμήμα του ελληνικού λαού που βρίσκεται στους κόλπους της καθόλου αντιπολιτεύσεως, αντιμετώπισε και αντιμετωπίζει την παρούσα κρίση χωρίς καμιάν ουσιαστική αντίσταση.

Ίσως είναι πια καιρός να δούμε την πραγματικότητα κατά πρόσωπο, πραγματικότητα που καθημερινά επιβεβαιώνει την ρηχότητα της κριτικής που ασκείται στο κυρίαρχο συγκρότημα εξουσίας από τα διάφορα εκτός αυτού κέντρα, που απλώς επίζητούν ή μια συμπλήρωση των «επιμέρους λαθών» ή μια θέση στον κυβερνητικό ήλιο ή μιαν απλή αλλαγή φρουράς.

Με δυο λόγια είναι απόλυτα φανερό ότι οι σύγχρονοι σταυροφόροι του εκσυγχρονισμού (τα ρεμάλια ήρωες, θα έλεγε ο μακαρίτης ο Τσιφόρος) κατορθώνουν να επικρατούν σε κάθε γωνιά της Ευρώπης και — προφανώς — και στο νοτιοανατολικό άκρο της, εκεί που οι πολίτες μετατρέπονται σε μάζα απολίτικων πληθυσμών, που διασκορπισμένοι και κλεισμένοι στο καβούκι τους, περιορίζονται στην εργασία για την επιβίωση, στην παραίτηση και τον εκμαυλισμό, μην έχοντας έτσι την δυνατότητα να αντισταθούν και να αναχαιτίσουν τους διάφορους επιδρομείς — καταληψίες του κράτους, της διοικήσεως και των θεσμών.

Γιατί, αυτή η περίφημος κοινή γνώμη έχει και η ίδια τις ευθύνες της και θα πρέπει, κάποτε, να υποστεί το κόστος των επιλογών της.

Δεν αρκεί πλέον να σχολιάζουμε απλώς την ασύλληπτη αναισθησία

των υπευθύνων ή να παρακολουθούμε μετά μανίας, βήμα το βήμα, κάποια νεότερη εκδοχή σκανδάλων, γιατί αυτό σημαίνει ότι ήδη έχουμε και εμείς εγκλωβιστεί.

Ίσως ένα πρώτο βήμα για να ξεφύγουμε από το τέλμα, είναι η αναγνώριση της αλήθειας ότι η μεγάλη πλειοψηφία των Ελλήνων πολιτών, πέρα και ανεξάρτητα από την πολιτική της τοποθέτηση, είναι κατ' ουσίαν κοινωνικά και πολιτικά συντηρητική.

Ότι ακινητοποιημένη στις σύγχρονες τσιμεντοκυψέλες, παθητικός δέκτης ή φανατικός οπαδός της κοινωνίας του θεάματος και του ολοκληρωτισμού των οπτικοακουστικών μέσων, λειτουργεί κατ' ουσίαν συντηρητικά, αποτελώντας το βασικό στήριγμα της υπάρχουσας πολιτικής, πολιτιστικής και κοινωνικής πραγματικότητας.

Όσο οι πολίτες αυτής της χώρας δεν θα αμφισβητούν έμπρακτα την κυρίαρχη κοινωνική, πολιτική, οικονομική και πολιτιστική τάξη πραγμάτων, όσο θα παραμένουν έρμια του καταναλωτικού εκμαυλισμού, θαμπωμένοι από τους προβολείς του εικονολατρικού πολιτισμού μας, όσο το προβαλλόμενο αφενός τους θα βρίσκεται σε πλήρη αναντιστοιχία με το πραγματικό αφετέρου τους, η καθολική κρίση θα μαστίζει αυτή την κοινωνία ολόκληρη.

Όλους εμάς που εξακολουθούμε να την αναπαράγουμε αποτελώντας το απαραίτητο παθητικό συστατικό της.

Υ.Γ. Οι μεγάλης έκτασης βιβλιοκριτικές, μας στέρησαν τον χώρο της Βιβλιοπαρουσίασης, η οποία θα δημοσιευτεί στο επόμενο τεύχος.

ΤΑ ΤΕΤΡΑΔΙΑ